

ТИХОН (ЛЕГЕНЗЕВИЧ Ілля Ферапонтович) [рос. Тихон (Легензевич Илья Ферапонтович)] (20.07[01.08].1857–06[18].03.1892), ієромонах, випускник КДА – священнослужитель РПЦ, церк. педагог.

Нар. у с. Дермані Дубецького пов. Волин. губ. (нині – Здолбунівського р-ну Рівнен. обл.) у багатодітній сім'ї місцевого паламаря. Після закінчення Дерманського ДУ (1873) і Волин. ДС (1873–79) навчався на богослов. відділенні КДА (1879–84). Наприкінці 3-го курсу підготував канд. твір із патрології (рукопис зберігається у ІР НБУВ) «Учение Св. Киприана о Церкви (в связи с современными ему церковными движениями)», визнаний рецензентом доц. К. Д. Поповим «интересным по содержанию и обладающим хорошими литературными качествами». Був переведений на 4-й курс у статусі магістранта. Спеціалізуючись із богослов. дисциплін, 04.05.1883 успішно склав магістерський іспит із осн., догматичного і морального богослов'я. Згідно з рішенням Ради КДА від 30.05.83 отримав диплом канд. богослов'я і право на присудження ступ. магістра на підставі захисту друкованої дис. без додаткових іспитів.

Восени 1883 обійняв посаду викладача осн., догматичного і морального богослов'я Кишинівської ДС, де згодом читав також викривальне богослов'я (1885–87) та євр. мову (1884–87). Захоплений своїми предметами, за короткий час спромігся піднести викладання богослов. дисциплін у Кишинівській ДС на новий рівень, здобувши заслужену повагу колег і щирю любов учнів. Поряд із викладацькою діяльністю займався адм. роботою: з листопада 1884 до червня 1885 виконував обов'язки інспектора; у 1887–91 був секретарем семінарського Правління. За сумлінну службу у Кишинівській ДС відзначений орденом Св. Станіслава 3-го ступ. (1891).

19.10.1891 прийняв чернецтво. Невдовзі висвячений на ієродиякона та ієромонаха.

Указом Св. Синоду від 29.12.1891 був призначений на посаду інспектора Холмської

ДС. 25.01.1892 прибув до м. Холма Люблінської губ. (нині – Люблінського воєводства Республіки Польща), але через прогресуючий туберкульоз легенів не зміг приступити до своїх обов'язків. Був змушений виїхати на лікування до Варшави, де помер на 34-му році життя у лазареті Єлизаветинської общини Червоного Хреста. Похований на Варшавському Вольському правосл. кладовищі.

У пам'яті сучасників Т. залишився талановитим викладачем і перспективним богословом, людиною високої моральності, у якої слово ніколи не розходилося з ділом.

Арх.: ІР НБУВ. – Ф. 175. – № 1666; Ф. 304. – Дис. 860; ЦДІАУК. – Ф. 711. – Оп. 3. – Спр. 1342.

Опубл. дж.: Протоколи засідань Совета Киевской духовной академии за 1881–1882 учебный год. – К., 1882. – С. 226–230; [Те саме] за 1882–1883 учебный год. – К., 1883. – С. 218–220; Некролог // Холмско-Варшавский епархиальный вестник. – 1892. – № 6. – С. 92.

Літ.: И. П. [Пархомович И. М.]. Памяти в Бозе почившего инспектора Холмской духовной семинарии иеромонаха Тихона (бывшего преподавателя Кишиневской семинарии) // Кишиневские ЕВ. – 1892. – № 17. – Отд. неофиц. – С. 398–403; Теодорович Н. И. Волынская духовная семинария. История первоначального устройства ее и подведомственных ей духовных училищ. Списки воспитанников, окончивших в ней курс учения, а также начальников и наставников ее в период времени с 1796 по 1900 г. – Почаев, 1901. – С. 733; Шайдицкий В. Состав лиц, служивших и служащих в семинарии (1875–1910) // Сборник статей по истории Холмской духовной семинарии. – Холм, 1910. – С. 25; Пархомович А. М. Список ректоров и инспекторов Кишиневской духовной семинарии за время столетнего (с 31 января 1813 г.) существования ее // Кишиневские ЕВ. – 1911. – № 25. – Отд. неофиц. – С. 959–960.

М. Л. Ткачук

ТИХОН (ЛЯЩЕНКО Тимофій Іванович) [рос. Тихон (Лященко Тимофей Иванович)] (22.02[06.03].1875–11.02.1945), архієпископ РПЦЗ, випускник, викладач, інспектор КДА – церк. діяч, богослов.

Нар. у слоб. Кулаковка Острогозького пов. Воронежської губ. (нині – село Россошанського р-ну Воронежської обл. РФ) у сім'ї селянина. Навчався у Павловському ДУ (1885–89) та Воронежській ДС (1889–35), після закінчення якої одружився і 24.09.1895 був